

Kristus mirė už mus

Pagrindinė eilutė: „Jei, būdami priešai, mes susitaikėme su Dievu per jo Sūnaus mirtį, tai dar labiau, susitaikę, būsime išgelbėti jo gyvenimu.“

Romiečiams 5:10

Pasirinkti Šventojo Rašto fragmentai:

Romiečiams 5:6-11

Išrinktame Šventojo Rašto fragmente apaštalas Paulius aiškina, kad Dievas parodė mums savo didžią meilę, „nes, kai mes dar buvome nusidėjėliai, Kristus mirė už mus“ (Romiečiams 5:8). (Romiečiams 5:8). Dievas „atidavė savo viengimį Sūnų“ Jėzų, kuris savanoriškai paaukojo savo tobulą žmogiškąjį gyvenimą kaip išpirką, arba atpirkimo kainą, už visą žmoniją. Jono 3:16,17; Jono 10:17,18; 1 Timotiejui 2:5,6

Aiški išpirkos samprata, pagrįsta šiais ir kitais Šventojo Rašto tekstais, leidžia mums suprasti daugelį Dievo planų ir tikslų aspektų. Ji taip pat nuolat primena, kad nėra jokių darbų, kuriuos galėtume ar galėtume atlikti patys, kad įgytume amžinąjį gyvenimą. Apaštalas Paulius teigia: „Juk malone esate išgelbėti per tikėjimą, ir tai ne iš jūsų

pačių, , tai yra Dievo dovana, ne dėl darbų, kad niekas negalėtų pasigirti.“ Efeziečiams 2:8,9

Apaštalas taip pat nurodo žmonijos bejėgišką padėtį ir tai, kad mes buvome „be jėgų“ išgelbėti save nuo nuodėmės ir mirties (Romiečiams 5:6). Jis pažymi, kad „per vieną žmogų [Adomą] nuodėmė įėjo į pasaulį, o per nuodėmę – mirtis, ir taip mirtis perėjo visiems žmonėms“ (12 eilutė). Paulius toliau teigia, kad „nuodėmės atlygis yra mirtis“, bet ne amžinos kančios. Romiečiams 6:23

Nors visa žmonija buvo šioje beviltiškoje padėtyje, „Kristus mirė už nedorėlius“ (Romiečiams 5:6). Tada apaštalas pabrėžia, kad „jei dėl vieno [tobulos žmogaus, Adomo] nusizengimo daugelis mirė, tai dar labiau Dievo malonė ir vieno žmogaus [tobulos žmogaus], Jėzaus Kristaus, malonės dovana gausiai išsiliejo daugeliui“ (15 eilutė). Ši nepelnyta „Dievo dovana yra amžinasis gyvenimas per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų“ (Romiečiams 6:23).

Paulius moko mus, kad susitaikinimas su Dievu įmanomas tik per tikėjimą Jėzaus aukos krauju, „išpirkos už visus“. Jis rašo: „Kai buvome priešai, susitaikėme su Dievu per jo Sūnaus mirtį, ... per kurį dabar gavome susitaikinimą“ (Romiečiams 5:10, 11).

Turėdami šį statusą, dabar galime gauti papildomą palaiminimą – suprasti ir įvertinti, kad šiuo metu yra

„dangiškasis pašaukimas“, „aukštas Dievo pašaukimas“ (Hebrajams 3:1; Filipiečiams 3:14). Tai prieinama tiems, kurie tikėjimu priima Jėzų kaip savo išpirka ir pagrindą susitaikymui su Dievu, ir kurie papildomai pašvęsta visą save Dievo valios vykdymui. Tie, kurie yra „ištikimi iki mirties“, gaus „gyvenimo vainiką“, tai yra nemirtingumą kaip dvasinės būtybės. Jie bus „naujojo Jeruzalės“ dalis ir sudarys „nuotaką“ Dievo mylimam Sūnui. (Apreiškimo 2:10; 21:2,9). Kartu su Kristumi, savo Galva, jie tarnaus kaip „kunigai“, kad susitaikytų žmoniją su Dievu karalystėje. Apreiškimo 20:4,6

Būkime „dar uolesni“, kad galėtume „patvirtinti savo pašaukimą ir išrinkimą“ (2 Petro 1:10). Apaštalas Paulius pamokslauja Viešpaties pasekėjams: „Jei esame vaikai, tai ir paveldėtojai, Dievo paveldėtojai ir Kristaus bendrapaveldėtojai, jei tik su juo kenčiame, kad ir su juo būtume pašlovinti. Manau, kad dabartiniai kentėjimai nėra lygūs su šlove, kuri bus apreikšta mumyse“ (Rom 8:17–18).